

Księga ławników myślenickich 1700–1725

Rękopis Muzeum Niepodległości w Myślenicach, sygn. I/R/3065, s. 1

Edycja krytyczna: Maciej Mikuła

Sprawa nr 1

1

12 I 1700

Darowizna, sprzedaż. Jędrzej Mastalski, niegdyś pisarz miejski, rezygnuje swym dzieciom Katarzynie, Wojciechowi, Jakubowi, Jędrzejowi, Mikołajowi, Zofii, Błażejowi i Grzegorzowi folwark zwany Mastalowski, odziedziczony po ojcu Wawrzyńcu Mastali, położony między posesjami Jana Mastalowskiego i Opydów, w taki sposób, że wynoszącą 1 i 1/8 pręta połowę daruje im w równych częściach, a drugą połowę sprzedaje im za 200 zł monety obiegowej. (12 I 1700)

[s. 1] [^a] Iudicium viceadvocatiale et scabinale Myslinicense extitit per famatum dominum Joannem Wątorski viceadvocatum iuratum Myslinicensem atque famatos Casparum Cwierzouicze, Martinum Skowronek, Laurentium Mackiewicz, Albertum Węgrzynowicz scabinos eius iuratos, feria tertia post festum SS. Trium regum proxima anno Domini millesimo septingentesimo [12 I 1700].

Rezygnuje sławetny Jędrzej Mastalski grunt folwarczny synom i córkom swoim.

Coram officio viceadvocatiali scabinali Myslinicensi et actis personaliter stanąwszy, sławetny Jędrzej Mastalski, antiquae existentiae pisarz myślinicki, benevole sanus mente et corpore per expressum recognovit et recognoscit. Iż połowy folwarku swego własnego niegdy rzeczonoego Mastalowskiego w pręcie jednym i pół ćwierci, z jednej strony wedle posesyi sławnego pana Jąna Mastalskiego, a z drugiej Opeydów leżącego, z ojca swego sławnej pamięci Wawrzyńca Mastale mającego, puścił dzieciom swoim darowizną w równy dział, jako to Katarzynie, Wojciechowi, Jakubowi, Jędrzejowi, Mikołajowi, Zofiej, Błażejowi i Grzegorzowi tak, aby się z dziada swego częstkami cieszyły. A drugą połowę tymże działkom wszystkim puścił sposobem przedaży czasy wiecznymi za sumę złotych dwieście monety w Koronie idącej. Który to grunt wszystkim za równo działkom tak darowany, jako i przedany rezygnuje i z sumy kwituje, upraszając in reliquo, aby na potym in quantum by Divina voluntate do tego przyszło w jego niedostatku na niego re[s]pektowali i tym, co się im darowizną z dziada dostać mogło, kontentowali się.

^a prawy górny róg zaklejony, może inicjały